

СПАЛАХ ПАМ'ЯТІ, СИМВОЛ СКОРБОТІ

Пам'ять про співвітчизників, які віддали життя за свободу і незалежність Батьківщини, з давніх-давен вважається святою в народі. У книгах і пам'ятниках увіковічують люди імена полеглих на полях битв.

Це можна сказати і про моїх односельчан – довгошиївців. Адже з перших днів Великої Вітчизняної війни в селі Довгошиї відбулися бої. Про це детально розповідається в щоденниках Анатолія Микитовича Черв'яка:

«1942 рік.

... У травні почали закінчувати могилу-пам'ятник на честь борців за волю України, яку почали робити в 1941 році.»

На жаль, ці перші свідки воєнних лихоліть не збереглися. Та вже тоді довгошиївці по-синівськи хотіли увічнити тих, хто пішов з життя на полі бою.

Ішли роки. Загоювалися рани війни. Та пам'ять нетлінна. І лише в 1963-1964 роках силами робітників будівельної бригади був збудований з моноліту та залізобетону пам'ятник полеглим на фронтах Першої та Другої світових воєн.

Народився він у творчому безсонні головного архітектора Бізюка, завдяки турботливим рукам десятків односельчан. Як згадував Олександр Єрмолайович Черв'як, він був одним із тих, хто робив «відкоси» на пам'ятник.

У центрі архітектурної споруди височів семиметровий сірий обеліск, на якому читаємо:

«Землякам від односельчан», а трохи нижче слова: «Вони загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни». І перелік викарбуваних імен:

Андрейкович С.Д.

Гичка М.Т.

Гичка Є.Т.

98 імен – 98 життів. Не підведуться. Не усміхнуться. Не подадуть голосу, не вийдуть на зорі в поле. Вони звеличені тільки на обеліску та в Книзі пам'яті.

По обидва боки обеліска на постаменті дві стели. Ліворуч стела з барельєфом солдата, що тримає в правій руці автомат, а в лівій – вінок. Праворуч на стелі жінка. Це символ скорботи, пам'яті. Є ще дві могильні плити. На одній із них

написано: «Тут похоронено 136 наших воїнів Радянської Армії, які загинули смертю хоробрих в боях за Вітчизняній війні в 1941-1945 роках». На другій слова: «Тут захоронено воїни Російської Армії, які загинули роки Першої світової війни під Довгошиївського прориву в 1916 році».

Перед пам'ятником впорядковано клумби, де з ранньої весни і до пізньої осені цвітуть квіти, посаджені руками школярів. Особливе враження справляють пам'ятник восени, коли білокорі дерева скидають листя, а зелені туї, немов сторожі, чатують на загиблих.

Пам'ятник дбайливо обгороджено. День Перемоги, 9 травня, односельчане вшановують пам'ять полеглих в війні. Сюди приходять ветерани, лягають до священного місця вінки та квіти, скорботному мовчанні живі згадують хто загинув у боротьбі.

Володимир ЧЕРВ'ЯК

Довгошиївської